

[Finansministeren.]

Det ærede Medlem ønskede yderligere Rentelettelse efter § 1. Det har ikke været uden Betænkelighed, at jeg er gaaet med til at give denne Rentelettelse, fordi det næppe kan nægtes, at Bestemmelsen i enkelte Tilfælde vil komme til at virke saaledes, at Folk, som økonomisk set er saaledes stillet, at de ikke behøver Rentelettelse, faar en saadan, men vi har tiltraadt Formuleringen, og det er ogsaa muligt, at det i visse Tilfælde kan være af Betydning for de paagældende.

Det ærede Medlem mente, at den Definition, man i § 2, 2det Stykke, har opstillet for Ejendommens Panteværdi: Ejendomsskyldværdien plus 20 pCt. for Besætning og Inventar, ikke vilde komme til at virke retfærdigt i alle Tilfælde. Deri har det ærede Medlem sikkert Ret. Men hvis man skulde til at træffe en Afgørelse i hvert enkelt Tilfælde for at finde ud af, hvilken Værdi Besætning, Inventar og Maskiner har, vilde det medføre et saa stort Arbejde, at det sikkert vilde være vanskeligt at gennemføre Loven inden for en rimelig Tid.

I Anledning af det ærede Medlems Bemærkning til § 2, 5te Stykke, angaaende Kautionsisternes Forpligtelse, maa jeg sige, at saaledes som Forslaget er affattet, kan jeg ikke se, der kan være nogen rimelig Grund til at foretage Ændringer paa dette Punkt. Jeg tror, at man her giver Kautionsisterne en Lettelse i de Tilfælde, hvor det kan være forsvarligt at gøre det, og videre mener jeg ikke, vi kan komme.

Det ærede Medlem var utilfreds med § 3, 4de Stykke, hvor det siges, at Forudsætningen for, at der kan ydes det i Paragraffen nævnte Tilskud, 3 pCt. Rente, er, at Kreditorerne ikke kræver mere end $3\frac{1}{2}$ pCt. af den Del af Gælden, her er Tale om. Det ærede Medlem vilde mene, at det Tilfælde kan indtræffe, at et Pengeinstitut kan hindre den paagældende Skyldner i at nyde godt af denne Bestemmelse. Jeg tør ikke bestride, at dette Tilfælde kan indtræffe; men det vilde jo være noget urimeligt, om man fra Statens Side sagde: vi yder et Rentetilskud til den Gæld, som svæver et Stykke ude og ikke altid er sikker, et Rentetilskud paa 3 pCt., og den højeste Indlaansrente, som det er tilfaldt Banker og Sparekasser at give i Henhold til bestaaende Lov, er $3\frac{1}{2}$ pCt., men de paagældende, der har ydet dette Laan, skal dog være berettigede til at tage en højere Rente, eller ogsaa kan de standse det hele. Da jeg havde Ordet forrige

Gang, nævnte jeg, at jeg har været meget betænkelig ved den Bestemmelse, ifølge hvilken Staten yder Rentetilskud til privat ydede Laan. Det er at gaa saa langt ud, at jeg har næret store Betænkeligheder ved at gaa med dertil, og skulde man ændre denne Bestemmelse saaledes, at de Folk, som har ydet disse Laan, Pengeinstitutter eller private, kan kræve en højere Rente end her foreslaaet, tror jeg det vilde være vanskeligt at føre Paragraffen igennem med det Rentetilskud, der er foreslaaet.

Det ærede Medlem gjorde fremdeles gældende, at § 5, 6te Stykke, hvorefter Hensandsydelser bortfalder i visse Tilfælde, kan komme til at virke uretfærdigt. Jeg vil dog mene, at naar en Ejendom skifter Ejer af den ene eller den anden Grund, maa man være berettiget til at borttage dette Rentetilskud, hvis der ikke foreligger særlige Forhold; men i de Tilfælde, hvor der foreligger særlige Forhold, kan det Udvalg, der administrerer Loven, beslutte, at Rentetilskud vedblivende skal gives. Jeg mener derfor ikke, der er nogen Fare ved at beholde Paragraffen i den Affattelse, den her har faaet.

Endelig har jeg en Bemærkning at gøre til den ærede Ordfører for Det konservative Parti (Schaumann), som gjorde sig til Talsmand for det Forslag, Det konservative Folkeparti har stillet i Folketinget. Jeg synes, der skal et vist Mod til paa nærværende Tidspunkt at fremsætte en saadan Udtalelse, efter at det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (H. Chr. Petersen) tidligere i Dag har udtalt, at man skulde søge at ophæve alle Særbestemmelser, at det private Initiativ maatte have Lov til at udfolde sig. Nu kommer den ærede Ordfører for det samme Parti og udtaler, at der her bør stilles 100 Mill. Kr. til Raadighed for Sønderjylland. Jeg antager, at det har gippet stærkt i det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds, da han hørte sin Partifælle stille et saadant Forslag, rejste et saadant Krav. Jeg gaar ud fra, at den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti ikke vil standse ved Sønderjylland; thi naar han yder et saadant Tilskud vedrørende Førsteprioritetslaanene der, vil man ikke kunne afvise et tilsvarende Krav fra det øvrige Land, og saa bliver det ikke ved de 100 Mill. Kr., men saa maa man rimeligvis op til 1.000 Mill. Kr., og saa vil jeg nok spørge: Hvor agter man at tage de Penge fra? Og hvem skal betale Renter og Afdrag først af de 100 Mill. Kr. og, hvis vi skal tage hele Landet med, saa